

[Hans Nielsen.]

end en Haandfuld tomme Protester og stærke Fordømmelser af, hvad der havde fundet Sted — han havde ikke een Skilling til de nødstedte Landmænd. Der var en Mand, der benyttede sig af Situationen, og det var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. I Tiden derefter sneg han sig saa at sige fra den ene Gaard til den anden over hele Landet og sagde til Gaardmændene: Se paa mig lille Mand, jeg har jo ogsaa været med til at hjælpe eder til alle Millionerne i Nødens Stund, I glemmer vel ikke mig? Det viste sig paa Valgdagen, at Vælgerne glemte ikke, at det ærede Medlem havde været med.

Naar jeg har dvælet ved dette, er det for at genkalde en lærerig politisk Begivenhed for Venstres nye Fører, eller maaske rettere for de nye Førere. Krisen nødvendiggør atter nye Foranstaltninger, saavel over for Landbruget som over for de arbejdsløse. Disse Foranstaltninger burde allerede have været gennemført i sidste Samling. Regeringen har gjort sin Pligt, den har forelagt vigtige Forslag; hvis Hensigt var at stabilisere og hæve Priserne paa Korn, Smør og Kød samt at lette Rentebyrden for det gældbetyngede Landbrug, samtidig med at der ydedes en Ekstrahjælp til de arbejdsløse, der er haardest ramt af Krisen. Jeg indrømmer, at det kan være vanskeligt at enes om disse Foranstaltninger, og uden god Vilje lykkes det ikke. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed yppe Strid om Enkeltheder i de foreslaaede Kriselove, ej heller om, hvem der har Skylden for, at de ikke er gennemført — kun maa jeg fremhæve, at adskillige Udtalelser i Venstres Presse synes at tyde paa, at man ikke alle Steder har en lige god Vilje til at komme til Enighed. Imidlertid maa jeg indtrængende gøre Rigsdagen opmærksom paa, at under de usikre økonomiske Forhold i Verden er intet sikkert. Smørprisen er allerede faldet, siden vi talte om Kriselovene første Gang, Flæskeprisen er ogsaa faldet, og Kornpriserne ligger vedvarende under den danske Produktionspris, og ingen kan garantere os mod yderligere Fald paa Verdensmarkedet paa disse Produkter. Regeringens Forslag var et Udtryk for, at den gik ind for Priser, der kunde give Landbruget taalelige, om ikke gyldne Kaar; og Tusinder af Landmænd spørger spændt i Dag: Vil Venstre gentage sin Opposition fra det første Kriseforligs Dage? Den højtærede Statsminister har i den Tale, han holdt ved Rigsdagens Aabning, med Rette gjort opmærksom paa; at disse Kriselove overskygger alt andet Ar-

bejdsstof her paa Rigsdagen i denne Samling. Disse Ord vil finde et villigt Øre saavel hos Bonde som hos Arbejder ude i Landet. Ingen af Parterne kan, som de politiske Forhold er, opnaa alt, hvad de ønsker; men viser det sig umuligt at opnaa Enighed, da faar sandsynligvis hverken Landbruget eller de arbejdsløse nogen Hjælp, efter at det konservative Folkparti paa sit Landsraadmøde har fortsat sin store politiske Ørkenvandring.

Jeg vil sluttelig dvæle et Øjeblik ved dette Landsraadmøde, medens Morgenduggen endnu perler forholdsvis frisk paa de store „fredelige revolutionære“ Vedtagelser, der fandt Stedovre i Odense; Mødet har nemlig vakt næsten opsigtsvækkende Ligeegyldighed ud over Landet, maa jeg sige, og jeg haaber derfor, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er mig taknemmelig, naar jeg skænker det en lille Omtale her.

Dette Møde indledes med, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udraabte: Jeg er, som alle ved, Demokrat. Det ærede Medlem sagde ikke noget om de øvrige delegerede og Rigsdagsmændene, om, hvorledes de befandt sig i saa Henseende, om de ogsaa var Demokrater, men jeg har set et Billede i „Fyns Stiftstidende“ fra Mødet, og dér ser jeg paa første Række en gammel ærke-stokreaktionær Estrup, Hofjægermester Sehested Juul; han sidder paa første Række, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: er *han* ogsaa blevet Demokrat? Hvis han er blevet Demokrat, saa giver jeg ikke meget for Demokratiet, der kommer fra den Side.

For øvrigt viste det sig jo, men jeg kender jo kun Referater fra det nævnte Møde, at den ærede Demokrat Hr. Christmas Møller ikke travede længe, før han var værdig til at blive „hængt ud i Taarnet“, som det hedder med, skal vi sige, en Ulrich'sk Vending; det varede ikke længe, før han travede saa demokratisk urent, at han burde hænges ud i Taarnet. Ser vi paa det ærede Medlems Taler saavel som paa det vedtagne Programs Punkter og Indledning, er det jo ikke andet end en Samling af nye og gamle reaktionære Krav, der ganske let kunde have været formuleret af afdøde Estrup, medens hele Motiveringen for Programmet med sit hysteriske Klassehad synes ordret oversat fra et eller andet Berlinerblad. Der er ingen Grund til at komme dybt ind paa dette Program, der er kemisk fri for al Antydning af at hjælpe de kriseramte, at udvikle Erhvervslivet, at formindske Arbejdsløsheden, kort sagt